

„I no, če bomo imeli mesa dosti —“, se je hotel zagovarjati deček, ali oče mu prekine zagovor.

„Kaj se ti meša!“ zakriči Mestek. „Če je meso, moraš jesti tudi kruh, sicer ti ušesa potrgam, pa glavec!“

In že je natezal dečku uho, da je ubogi Jožek milo zajokal.

Pa je bilo vun z radostjo. To meso ju je razprlo.

Stari je vstal pa šel ozlovoljen naprej, Jožek pa iz previdnosti kakih dvajset korakov za njim. Vso pot se je jokal. Mestek se je zdajpazdaj ozrl nazaj pa zakričal nanj: „Ne boš tiho, sicer —!“

Ko prideta domov, mati takoj pozna, da se je nekaj pripetilo.

Skrivaj vpraša Jožka, kaj sta imela z očetom.

„V loterijo so stavili oče, ali jaz ne maram, da bi zadeli, zmeraj bi me pretepali!“ se je kisal deček.

Ko bi marsikateri siromak, ki je nevoščiljiv bogatinom, poznal vse nadloge, ki jih ima bogastvo, stavim, da bi z Jožkom vred rajši ostal revež.

Pesem za učenčke.

Kdor veselja ima
Kaj do knjig,
Ta pri njih ne kima,
Ta prebira jih.

Mucka včasih dremlje,
Ko loví,
Miška pa za hrbtom
S salom se masti.

Ko zbudi se mucka,
Lačna je,
Miška v svoji luknji
Pa drugačna je.

Skorje bo pogrešal
Stare dni,
Kdor je bil v mladosti
Len in brez skrbi.

Saturnin.

